

skat, pensionskasser og forsikringsselskaber betaler realrenteafgift, aktie- og andelsselskaber betaler 40 pct. i selskabsskat, personer betaler mellem 48 og 73 pct. i indkomstskat – og da visse typer indkomster er skattefrie – f.eks. kursgevinster i de fleste tilfælde – så sker der en systematisk rokeren rundt med kapitalafkast og kapitaludgifter, så indkomster placeres, hvor de beskattes lempeligt eller slet ikke, men fradrag placeres, hvor de giver størst udbytte.

Hvis der skal rettes op på dette, er to ting nødvendige. For det første må det sikres, at enhver indkomst beskattes uanset indkomststart. Især hvis løsningen ikke bliver en total afskaffelse af fradraget for renter af privat gæld, men kun en omlægning, så værdien bliver ens for alle, er det nødvendigt, at denne beskatning af alle indkomster udføres konsekvent, hvis nye skattefiduser skal undgås. For det andet må det sikres, at kapitaludgifter ikke kan anvendes til nedbringelse af den personlige indkomstskat. For virksomheder er det en nødvendighed at pådrage sig visse kapitaludgifter – f.eks. afskrivninger – for at få en indtægt, men der skal lukkes for, at sådanne fradrag kan gives langt større effekt ved at placeres i den personlige indkomstskat, f.eks. ved leasingarrangementer.

Denne problematik er grundigt beskrevet i såvel Thorkil Kristensen-udvalgets betænkning som i Sparekasseforeningens reformforslag, og såvel dette forslag som socialdemokratiets reformforslag indeholder elementer, der i betydelig udstrækning vil løse problemerne. Derimod synes problemet vedrørende beskatning af kapitalafkast og kapitalfradrag ikke at have påvirket regeringens reformplaner.

Den foreslåede udvidelse af beskatningsgrundlaget vil medføre et betydeligt merprovenu. I den nuværende økonomiske situation er det imidlertid umuligt at forøge det private forbrug. Det er derfor ved beregningerne forudsat, at kun provenuet af fradragsreformen i den personlige indkomstskat kan anvendes til skattelettelser, mens provenuet af fondsskat, forhøjelse af selskabsskatten m.v. dels bør anvendes til beskæftigelses- og strukturfremmende initiativer og dels til forbedring af statsbudgettet.

Den reform, socialistisk folkeparti foreslår, vil i betydeligt omfang rette op på indkomstskattens skævheder. Men som det er påvist fra flere sider, er indkomstskattens højde ved at blive et problem i sig selv, og den teknologiske udvikling vil forstærke dette problem, fordi indkomstskatten i et vist omfang virker som en skat på forbrug af arbejdskraft. Der er derfor behov for indførelse af

en produktionsskat til aflastning af indkomstskatten. Det er imidlertid ikke en sådan reform, der er aktuel lige nu, og dette emne vil derfor ikke blive uddybet nærmere.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad 1

Den foreslåede omlægning af beskatningen af personlige virksomheder, så virksomhed og ejer bliver selvstændige beskatningsobjekter, vil effektivt lukke for udnyttelse af virksomhedens fradrag til nedbringelse af den personlige indkomstskat via leasingarrangementer, trusserederier m.v. Samtidig vil det indebære en fordel for seriøse virksomheder, at de får samme muligheder for konsolidering som selskaber. Til gengæld vil der opstå problemer for nystartede virksomheder, der sjældent vil være i stand til at skabe et tilstrækkeligt overskud til at dække indehaverens privatforbrug det første par år. For visse erhverv – først og fremmest landbruget – kan denne periode endog være ret længe. Da virksomhedsejerne vil blive beskattet af det fulde udtræk fra virksomheden, uanset om beløbet er tjent eller fremkommet ved lånoptagelse, vil det betyde en forøget beskatning af denne type virksomheder. Det er derfor nødvendigt med et specielt arrangement for at løse dette problem i form af en eller anden form for negativ selskabsskat. Det foreslås, at der nedsættes et specialstudvalg til at finde den mest hensigtsmæssige udformning.

Den foreslåede adskillelse vil også betyde, at det bliver lige så let at skelne mellem renter af erhvervsgæld og renter af privatgæld, som det nu er for anpartsselskabers vedkommende. Den erhvervsdrivende vil ved en række tilfælde selv kunne vælge, om en gæld skal placeres som erhvervsgæld eller privatgæld, men det vil ikke i almindelighed være en stor fordel at maskere privatgæld som erhvervsgæld, fordi beløbet så vil blive indkomstbeskattet.

Desuden foreslås der inddraget en række nu helt eller delvis skattefrie institutioner under beskatning. Specielt foreninger vil naturligt volde betænkeligheder i denne forbindelse. Det er ikke særlig tillukkende at gøre et stort antal foreninger med ret beskedne indkomster skattepligtige. Imidlertid har udviklingen i en række idrætsforeningers skattearrangementer vist, at det nu er nødvendigt. Til gengæld foreslås det at udforme reglerne, så det store flertal af foreninger holdes udenfor.

Endelig foreslås det at afskaffe en række fradrag, der kun kan betegnes som skjulte erhvervstilskud. Specielt indekserede afskrivninger er blevet